OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

key-מקרא:

																		כתובות-נערה שנתפתתה	
																		מאן דאמר	מימרא
נב.													◊	¿					לימא כתנאי:
נב.													◊	¿	■	♦			המדיר את אשתו ונשבית, רבי אליעזר אומר: פודה ונותן לה כתובתה
נב.													◊	¿	■	♦			נותן לה כתובתה ואינו פודה
נב.													◊	¿		^			כשאמר רבי יהושע נותן לה כתובתה ואינו פודה, כשהדירה ולבסוף נשבית, או בנשבית ולבסוף הדירה?
נב.														¿		!			לא שמעתי
נב.													◊	¿			■		ונראין דברים שהדירה ולבסוף נשבית, דאי אמרת נשבית ולבסוף הדירה אתי לאיערומי
נב.														¿					מאי לאו במדיר אשת כהן קמיפלגי, ואביי דאמר כרבי אליעזר, ורבא דאמר כרבי יהושע
נב.													◊		!				לא, הכא במאי עסקינן - כגון שנדרה איהי וקיים לה הוא
נב.													◊		!	■	♦		הוא נותן אצבע בין שיניה
נב.													◊		!	■	♦		היא נתנה אצבע בין שיניה.
נב.																¿			אי היא נתנה אצבע בין שיניה, כתובה מאי עבידתה?
נב.																¿	^		ותו, אמר ר' נתן, שאלתי את סומכוס: כשאמר רבי יהושע נותן לה כתובתה ואינו פודה, כשהדירה ולבסוף נשבית, או בשנשבית ולבסוף הדירה? ואמר: לא שמעתי
נב.																¿	!		ואמר לי:[סומכוס] לא שמעתי
נב.																¿			ואי דנדרה איהי, מה לי הדירה ולבסוף נשבית, מה לי נשבית ולבסוף הדירה
נב.													◊		!				אלא, לעולם דאדרה איהו, ואביי מתרץ לטעמיה, ורבא מתרץ לטעמיה
נב.													◊		!	■			אלמנה לכהן גדול - כולי עלמא לא פליגי דחייב לפדותה, ממזרת ונתינה לישראל - כולי עלמא לא פליגי דאינו חייב לפדותה, מדיר אשת כהן נמי - כולי עלמא לא פליגי דחייב לפדותה, דהיינו אלמנה לכ"ג, כי פליגי - במדיר אשת ישראל, רבי אליעזר אזיל בתר מעיקרא, ורבי יהושע אזיל בתר בסוף
נב.													◊		!	■			אלמנה לכ"ג, ממזרת ונתינה לישראל - כולי עלמא לא פליגי דאינו חייב לפדותה, כי פליגי - במדיר בין אשת כהן ובין אשת ישראל, רבי אליעזר אזיל בתר מעיקרא, ורבי יהושע אזיל בתר בסוף.
נב.	<												■						נשבית - חייב לפדותה וכו'.
נב.													◊					■	ת"ר: נשבית בחיי בעלה ואח"כ מת בעלה, הכיר בה בעלה - יורשין חייבין לפדותה, לא הכיר בה בעלה - אין יורשין חייבין לפדותה.
נב.													◊					■	[לוי] לוי סבר למיעבד עובדא כי הא מתניתא
נב.													◊					■	א"ל רב, הכי אמר חביבי: לית הלכתא כי הא מתניתא, אלא כי הא דתניא:
נב.													◊			■		■	[תניא] נשבית לאחר מיתת בעלה - אין היתומין חייבין לפדותה ולא עוד, אלא אפילו נשבית בחיי בעלה ואחר כך מת בעלה - אין היתומין חייבין לפדותה, שאין אני קורא בה ואותבינך לאינתו.
נב.													◊	■	♦				תנו רבנן:[ת"ק] נשבית, והיו מבקשין ממנו עד עשרה בדמיה - פעם ראשונה פודה, מכאן ואילך, רצה - פודה, רצה - אינו פודה
נב:													◊	■	♦				רבן שמעון בן גמליאל: אין פודין את השבויין יותר על כדי דמיהם, מפני תקון העולם.
נב:														¿					הא בכדי דמיהן פודין, אע"ג דפרקונה יותר על כתובתה
נב:													◊	¿	■	♦			ורמינהי: [ת"ק] נשבית, והיו מבקשין ממנו עד עשרה בכתובתה - פעם ראשונה פודה, מכאן ואילך, רצה - פודה, רצה - אינו פודה
נב:													◊	¿	■	♦			ר"ש בן גמליאל: אם היה פרקונה כנגד כתובתה - פודה, אם לאו - אינו פודה
נב:													◊		!				רבן שמעון בן גמליאל תרי קולי אית ליה.
נב:	<												■						לקתה - חייב לרפאותה.
נב:													◊	■	♦				תנו רבנן: [ת"ק] אלמנה ניזונת מנכסי יתומין, וצריכה רפואה - הרי היא כמזונות

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ **מימרא-statement**
¿ **קושיא-challenge**
^ **שאלה-question**
! **תירוץ-answer**
■ **ראיה-proof**

♦ **חולקים-disputants**
◊ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
> **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
O**מעשה-story**

מקרא-key:

																כתובות-נערה שנתפתתה	
																מאן דאמר	מימרא
נב:			◊	■	♦											רבן שמעון בן גמליאל:	רפואה שיש לה קצבה - נתרפאת מכתובתה, שאין לה קצבה - הרי היא כמזונות.
נב:			◊		■											רבי יוחנן:	עשו הקזת דם בארץ ישראל כרפואה שאין לה קצבה.
נב:			◊			O											קריביה דרבי יוחנן הוה להו איתת אבא דהות צריכה רפואה כל יומא, אתו לקמיה דר' יוחנן
נב:			◊				■									אמר להו:[רבי יוחנן]	איזילו קוצו ליה מידי לרופא.
נב:								¿								רבי יוחנן:	עשינו עצמינו כעורכי הדיינין.
נב:									¿								מעיקרא מאי סבר, ולבסוף מאי סבר?
נב:			◊							!						[רבי יוחנן]	מעיקרא סבר: (ישעיהו נ"ח) ומבשרך לא תתעלם, ולבסוף סבר: אדם חשוב שאני.
נב:	מ			■													לא כתב לה בנין דכרין דיהוו ליכי מינאי, אינון ירתון כסף כתובתיך יתר על חולקהון דעם אחוהון - חייב, שהוא תנאי ב"ד.
נב:				■													בנן נוקבן דיהוין ליכי מינאי, יהוין יתבן בביתי ומיתזנן מנכסי עד דתלקחון לגוברין - חייב, שהוא תנאי בית דין.
נב:				■												[אנשי ירושלים]	את תהא יתבא בביתי ומיתזנא מנכסי כל ימי מיגר אלמנותיך בביתי - חייב, שהוא תנאי בית דין. כך היו אנשי ירושלים כותבין.
נב:			◊		■											[אנשי גליל]	אנשי גליל היו כותבין כאנשי ירושלים.
נב:				■												[אנשי יהודה]	אנשי יהודה היו כותבין עד שירצו היורשין ליתן לך כתובתיך, לפיכך אם רצו יורשין - נותנין לה כתובתה ופוטרין אותה.
נב:	ג		◊		■											רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:	מפני מה התקינו כתובת בנין דכרין? כדי שיקפוץ אדם ויכתוב לבתו כבנו.
נב:					¿												ומי איכא מידי, דרחמנא אמר ברא לירות ברתא לא תירות, ואתו רבנן ומתקני דתירות ברתא?
נב:			◊			!											הא נמי דאורייתא הוא, דכתיב: (ירמיהו כ"ט) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים, בשלמא בנים בידיה קיימי, אלא בנתיה מי קיימן בידיה? הא קא משמע לן, דנלבשה וניכסה וניתיב לה מידי, כי היכי דקפצי עלה ואתו נסבי לה.
נב:					^												ועד כמה?
נב:			◊			!										אביי ורבא דאמרי תרוייהו:	עד לעישור נכסי.
נב:			◊		¿												ואימא: דאב לירות, דבעל לא לירות
נב:			◊			!											אם כן, אב נמי מימנע ולא כתב.
נב:			◊				¿										ואימא: היכא דכתב אב לכתוב בעל, היכא דלא כתב אב לא לכתוב בעל
נב:			◊					!									לא פלוג רבנן.
נב:			◊		¿												בת בין הבנים נמי תירות
נב:			◊			!											כנחלה שויוה רבנן.
נב:			◊				¿										בת בין הבנות תירות
נב:			◊					!									לא פלוג רבנן.
נב:			◊		¿												ותיגבי ממטלטלי
נב:			◊			!											ככתובה שויוה רבנן.
נב:			◊				¿										תטרוף ממשעבדי
נב:			◊					!									ירתון תנן.
נב:			◊		¿												ואימא: אף על גב דליכא מותר דינר

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator